

[Larsen-Ledet]

ringsreform med det indhold, jeg lige har skitseret.

Lad os også prøve, om ikke det er muligt at kombinere de 2 forslag med et ja her og nu til rentesaneringsforslaget og en fælleserklæring om hovedprincipperne i en finansieringsreform, som skal forelægges folketinget som konkret lovforslag i indeværende samling og helst så hurtigt som muligt.

Vi kan også fra radikal side tilslutte os en forlængelse af gældssaneringsloven. Det er vigtigt, at loven træder i kraft igen meget hurtigt. Visse landmænd har på grund af den dårlige høst behov for at få saneret deres økonomi, og der er jo midler tilbage under den gamle lov, som kan overføres. Den kendsgerning, at vi har haft mund- og klov-syge, at naturkræfterne har rystet mange landbrugeres økonomi, medfører, at mange landmandsfamilier får brug for at komme ind under gældssaneringslovens bestemmelser. Måske bliver der brug for en udvidelse af rammen, for at disse særlig ramte landbrugere kan få tilstrækkelig hjælp.

Sådan som situationen ligger, tror jeg ikke, det er tilstrækkeligt med en forlængelse af loven indtil den 30. april 1984. Alle ved, hvor tidkrævende det har været med de sager, der er gennemført ved gældssanering. Det bør derfor overvejes at forlænge loven til i det mindste den 30. september 1984.

Vi har konstateret, at § 8 a i gældssaneringsloven ikke virker efter hensigten, og en af årsagerne hertil er, at de administrative krav er for strenge. Denne paragraf lægger op til, at den enkelte ansøger skal investere over 1.000 kr. for overhovedet at få oplyst, om han eller hun er inden for lovens rammer. Der skal indhentes en DLR-vurdering, der skal foretages beregninger af en økonomikonsulent for i det hele taget at konstatere, om man er inden for eller uden for ordningen. Det var godt, hvis det var muligt at få ordningen lagt sådan til rette, at det færdige regnskab direkte kan bruges som grundlag for en vurdering af, om den pågældende landmand opfylder betingelserne.

Steen Folke (VS):

Det er klart, at der er nogle landmænd, der er i økonomisk klemme. Det gælder derimod ikke landbruget som sådant, sådan som flere ordførere ynder at sige det. Faktisk er

det gået økonomisk fremad i de sidste par år for en stor del af landmændene. Et af problemerne ved de tilbagevendende forslag om landbrugsstøtte, som vi nu har et par stykker af i dag, er lige præcis, at de dårligst stillede bliver skubbet foran, og i ly heraf haler man penge ud af statskassen, penge, som med blid hånd strøs langt bredere ud over større dele af landbruget.

Jeg kan tage et eksempel. Nu tyder noget på en vis – forholdsvis beskedent, men en vis – nedgang i høstudbyttet i år, noget i retning af mellem $\frac{1}{6}$ og $\frac{1}{5}$ måske, efter de skøn, der foreligger, og straks er landbrugsministeren der med ideer til mere støtte til landbruget, sådan som det fremgår af hans skriftlige fremsættelsestale.

Det er klart, at en række af de problemer, som ganske rigtigt findes i det danske landbrug, har nær sammenhæng med den måde, hvorpå hele landbruget er organiseret, og de har nær sammenhæng med det danske EF-medlemskab. Landbruget er et liberalt erhverv, og det er der nogle der er frygtelig glade for at det er, men det er nu engang sådan i et liberalt erhverv, at det, der regulerer sådan et erhverv, er i den ene ende profitten, i den anden ende fallitten. Vi synes, det er et brandirrationelt system. Vi mener, det skaber menneskelig ulykke for mange, at man har indrettet sit system så irrationelt; bl. a. skaber det ulykke for dem, som havner i fallitten.

Det giver nogle reelle problemer, det bestrider vi ikke. Vi synes, det er systemet, der er galt. Vi synes ikke, at det er et godt system, som i en række år måske lader en masse landmænd skovle penge ind i forbindelse med stor høst, i forbindelse med glimrende afsætningsforhold, og hvad der nu bestemmer det, folk, der har stor ejendom og sådan noget, som skovler penge ind, og som hører til dette lands velstående. De findes faktisk også i landbruget. Og så er der andre, som rent faktisk må hutle sig igennem, som har en arbejdsdag på de kendte 16–18 timer, men som alligevel ikke kan få det til at løbe rundt økonomisk, og som altså havner i en fallitsituation.

Sådan er det i landbruget, og det har altså noget at gøre med det system, som landbruget fungerer under. Vi mener, at man burde lave det system radikalt om. Man burde skabe helt andre ejendomsforhold, samfundseje